

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.012/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a D.A.S. Jogvédelmi Biztosító Zrt. (felperesi képv. címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) **felperesnek** - a Georgi-Földvári-Oláh Ügyvédi Iroda (alperesi képv. címe) által képviselt **alperes** (alperes címe) **alperes** ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei iránt indított perben a Fővárosi Törvényszék 15.M.70.245/2020/30. számú ítéletével szemben alperes által 31. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán a másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 97.710 (kilencvenhétezer-hétszáz tíz) forint + Áfa elsőfokú perköltséget.

A másodfokú eljárás során felmerült költségeiket a felek saját maguk viselik.

Kötelezi alperest, hogy az adóhatóság felhívására - az abban megjelölt módon és időben - fizessen meg 24.183 (huszonnégyezer-száznyolcvanhárom) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

- [1] Felperes raktáros munkakörben dolgozott alperes alkalmazásában. Alperesi gazdasági társaság 2017. óta működő, élelmiszeripari termékek nagykereskedelmével foglalkozó családi tulajdonú vállalkozás, amely kb. 10-12 fő munkavállalót foglalkoztat.

Az alperes 2019. április 18-án kelt és közölt felmondásával a felperes munkaviszonyát megszüntette. A felmondás indokolása szerint *„munkáltató korábbi munkavállalóinak munkaszerződést és üzleti titkokat sértő magatartása miatt a munkáltató jelentős piac- és bevételvesztést szenvedett el, amely rövid távon nem látszik helyreállíthatónak. A bevételvesztés miatt meghozott költségcsökkentő intézkedések miatt a munkáltató kénytelen létszámleépítést végrehajtani, melynek keretében került sor az Ön elbocsátására is. Sajnálatos módon olyan betöltetlen másik munkakör, amelynek betöltése felajánlható lenne az Ön számára, a munkáltatónál nem áll rendelkezésre. A felmondás indoka a munkáltató működésével összefüggő ok, ezért az Mt. 66. § (2) bekezdés és (5) bekezdés alapot ad munkaviszonyának felmondással történő megszüntetéséhez.”*

Felperes munkaviszonya az alperesnél 2019. május 19-én szűnt meg.

Felperes keresete

- [2] Felperes többször módosított keresetében kérte a felmondás jogellenességének jogkövetkezményeként elmaradt jövedelem címén kártérítésre kötelezni az alperest. Elsődlegesen hivatkozott arra, hogy a felmondás indoka valótlan, másodlagosan arra, hogy az okszerűtlen, mivel álláspontja szerint a munkaviszonya valójában az életkora miatt került megszüntetésre. A két legidősebb munkavállaló elbocsátása után alperes rögtön új munkavállalókat keresett. Álláspontja szerint mint nyugdíj előtt álló munkavállaló felmondási védelemre volt jogosult, az öregségi nyugdíjkorhatárt 2021. május 18-án fogja betölteni, tehát a felmondás közlése az 5 éves időintervallumon belül történt.
- Vitatta, hogy részére felajánlható másik betöltetlen munkakör nem állt az alperes rendelkezésére. A per során továbbá arra is hivatkozott, hogy a felmondás nem volt kellőképpen világos, az alperes nem tett kellőképpen eleget indoklási kötelezettségének, a létszámleépítés okait csak a per folyamán ismertette felperessel.
- A felmondás okszerűtlensége kapcsán arra hivatkozott, hogy felperes és a létszámleépítéssel érintett másik munkavállaló volt az alperes két legidősebb munkavállalója. Ennek kapcsán azonban az egyenlő bánásmód megsértésére nem hivatkozott.
- Felperes kártérítési igényt a 2019. május 20. - 2020. szeptember 30. közötti időszakra terjesztett elő, mindösszesen 1.954.197,-Ft összegben, a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással.
- Felperes továbbá állította, hogy ténylegesen nem raktáros munkakörben dolgozott, hanem raktárvezetőként. Előadta továbbá, hogy alperes nemcsak raktárosi, de gépkocsivezetői munkakörbe is keresett munkavállalókat, amely munkakör felperes részére felajánlható lett volna.

Alperes ellenkérelme

- [3] Alperes a kereset elutasítását kérte. A kereset jogalapját vitatta, az összecszerűsége, annak számítási módját nem.
- Hivatkozott arra, hogy 2019 márciusában derült ki, hogy egyik kulcsmunkavállalója még 2019 januárjában, munkaviszonya alatt egy konkurens tevékenységet folytató gazdasági társaságot alapított, és az alperes üzleti titkai körébe tartozó információk birtokában, azokkal visszaélve kezdett társaival üzleti tevékenységet az alperes működési területén. A titoksértő munkavállaló munkaviszonya megszüntetésre került, melyet követően azonban az új cég „nyíltan elorozta” az alperes vevőinek egy jelentős részét, ezáltal kb. 25 %-os bevételkiesést okozott. A bekövetkezett helyzet miatt a 2019. április 8-án megtartott rendkívüli taggyűlésen döntöttek költségcsökkentés miatt két munkavállaló munkaviszonyának megszüntetéséről. A munkáltató külső gazdasági kényszerből a munkaszervezet megváltoztatására kényszerült, létszámcsökkentést volt kénytelen elhatározni, amely az Mt. 65. § (5) bekezdésben írt olyan különösen indokolt esetnek minősül, amely alapot adhat az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőző 5 éven belül is a munkavállaló munkaviszonyának megszüntetésére.
- A felmondás indokolásából a munkavállaló számára világosan megállapítható, hogy miért nem volt szükség a továbbiakban a munkájára, a közölt indokok valósak és okszerűek.
- Az alperes vitatta hogy a létszámcsökkentéssel érintett két munkavállaló az alperes két legidősebb dolgozója volt, mivel a létszámcsökkentéssel érintett másik munkavállaló 46 éves volt a felmondáskor, és nála volt idősebb munkavállaló, akinek a munkaviszonyát az alperes nem szüntette meg.
- Alperes vitatta, hogy a felperes munkaköre raktárvezető lett volna. Nem ismerte el, hogy gépkocsivezető munkakörbe keresett volna munkavállalókat, illetve lett volna üres gépjárművezetői pozíció.

Arra a felperesi állításra pedig, miszerint raktárosi munkakörbe is munkavállalókat keresett, előadta, hogy az egyik raktáros 2019 szeptemberében benyújtotta az azonnali hatályú felmondását, és az így megürült pozíció betöltése érdekében került sor álláshirdetés feladására.

- [4] Alperesi nyilatkozatok és a csatolt okirati bizonyítékokat követően, felperes úgy nyilatkozott, hogy nem vitatja, hogy gépkocsivezetői üres munkakör nem volt, az alperes nem hirdetett gépkocsivezetői állást, így azt nem is lehetett felperes részére felajánlani. Nem vitatta továbbá azt sem, hogy a raktárosi munkakör csak októberben lett meghirdetve egy másik raktáros távozása után.

Az elsőfokú bíróság döntése

- [5] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság 2020. november 12. napján kelt 15.M.70.245/2020/30. számú ítéletében a peres felek előadása, a csatolt iratok, valamint a meghallgatott tanúk vallomása alapján - az Mt. 65. § (1) bekezdésére, 66. § (1)-(5) bekezdéseire, 82. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a Kúria EBH.2016.M.29. döntésére, az MK95. számú állásfoglalásra és a BH2001.395. számú döntésre figyelemmel - a felperes keresetét elutasította, megállapította, hogy a felmondás jogszerű volt.
- [6] A bíróság megállapította, hogy a felperes, mint „védett korú” munkavállaló részére nem volt felajánlható üres munkakör a munkahelyén.
- [7] A felperes munkaszerződése és annak módosításai, valamint a tanúvallomások alapján a bíróság bizonyítottan találta, hogy a felperes raktáros, nem pedig raktárvezető munkakörben dolgozott.
- [8] A bíróság megítélése szerint a perbeli munkáltatói felmondás indokolása világosan tartalmazza a felmondás indokolását, abból megállapítható, hogy miért nincs szükség a továbbiakban a munkavállaló munkájára. Abból világosan megállapítható, hogy a munkáltató működésével összefüggő ok miatt került sor a munkaviszony megszüntetésére, a munkáltató költségcsökkentés okán, létszámleépítésről döntött.
- [9] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint tanúvallomás, valamint alperesi ügyvezető vonatkozó nyilatkozata alapján a felmondási indok valósága és egyben okszerűsége is alátámasztott volt: alperes már hetekkel a felperes és a létszámcsökkentéssel érintett másik munkavállaló munkaviszonyának megszüntetése előtt meghozta a döntését arról, hogy költségcsökkentés okán, létszámcsökkentést kíván végrehajtani, mivel attól tartottak, hogy a konkurens cég tevékenysége miatt az alperesi cég bevétele csökkenni fog.
- [10] A bíróság nem találta megállapíthatónak, hogy az alperes a két legidősebb munkavállalójától kívánt „megszabadulni” a létszámcsökkentés, költségtagarékosság ürügyén. A felmondásban közölt indok valóságát alperes bizonyította.
- [11] Az elsőfokú ítélet indokolása tartalmazta, hogy pernyertes alperes a költségjegyzék nyomtatványon 400.000,-Ft + ÁFA ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni a felperest perköltség címén „megbízási szerződés” alapján. Az alperes azonban megbízási szerződést nem csatolt, így annak létéről és tartalmáról a bíróság meggyőződni nem tudott, alperes a felszámított perköltséget igazolni nem tudta.
- [12] Az alperes a megbízási szerződésre hivatkozással számította fel a perköltség igényét, ám a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére okirattal nem igazolta a megbízási szerződés létét és annak tartalmát, így tehát a felszámított perköltség összegét.

Mivel alperes nem tudta igazolni a felszámított perköltség felmerültét, illetve a hivatkozott megbízási szerződés létét és tartalmát, ezért a bíróság a felszámított perköltség igényt bizonyítottság hiányában a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdése, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80. § -a, 81. § (1)-(5) bekezdései, 82. § (3) bekezdése alapján elutasította.

Fellebbezés, fellebbezési ellenkérelem

- [13] Az alperes 2020. december 18. napján 31. sorszám alatt fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, egészítse ki a perköltség viseléséről való rendelkezésről oly módon, hogy állapítsa meg az elsőfokú eljárásban (illetve a jelen fellebbezésben ismételten) felszámított perköltséget 400.000,- Ft + áfa összegben - ügyvédi munkadíj címén - alperes javára.
- [14] Az alperes beadványában kifejtette, hogy a felperes keresetének elutasításával és annak indokaival teljes mértékben egyetért. Ugyanakkor kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a felszámított perköltség viseléséről az eljárást befejező ítéletének rendelkező részében nem döntött, kizárólag az ítélet indokolásában tért ki arra, hogy a felszámított perköltség igényt miért utasította el.
- [15] Hivatkozott arra, hogy a Pp. 81. § (5) bekezdése alapján a perköltséget költségjegyzék útján számította fel. A költségjegyzéken szerepelt, hogy a perköltség igényt ügyvédi megbízási szerződés alapján terjesztette elő. Álláspontja szerint a törvény nem ír elő automatikus okirattal történő igazolási kötelezettséget, továbbá sem a felperes, sem a bíróság a perköltség összegére vonatkozóan észrevételt nem tett, bizonyítékot nem igényelt.
- Véleménye szerint a Pp. 82. § (1) és 346. § (1) és (3) bekezdése alapján az ítélet rendelkező részében döntenie kellett volna az általa felszámított perköltségről, erre azonban nem került sor, és ezt nem pótolja az ítélet záró részében kifejtett indokolás.
- Amennyiben a másodfokú bíróság nem találja megállapíthatónak az alperes javára az előterjesztett perköltség igényt, akkor álláspontja szerint *„annak nincs akadálya, hogy az alperes a perköltségre vonatkozóan előterjesztett jelen fellebbezésében felszámítsa és a mellékelten csatolt okirattal igazolja az I. fokú eljárás során felmerült költséget”*.
- [16] A felperes 2021. február 8. napján előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, és alperest a másodfokú perköltség megfizetésére kötelezze. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott. Hivatkozott a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. §-ára és 3. §-ára, valamint a Pp. 81. § (1)-(3) bekezdéseire. Álláspontja szerint a költségjegyzéken történő felszámítás nem elegendő ahhoz, hogy a fél költségei a perben érvényesíthetők legyenek, hanem a felszámítással egyidejűleg a fél költségeit okirattal is igazolni szükséges. A jogszabályban szereplő „szükség szerint” kitétel arra utal, hogy akkor kell a perköltséget okirattal igazolni, ha okirattal igazolható, tehát ha a fél nem a rendelet szerint kéri megállapítani a perköltséget. Nem helytálló, hogy bárkinek is vitatnia kellett volna a perköltség összegét, ahhoz, hogy az a perben nem legyen érvényesíthető.
- Álláspontja szerint mivel alperes a költségigényét nem számította fel szabályszerűen, így az úgy minősül mintha nem lett volna perköltség igénye, erre tekintettel a bíróságnak a költség vonatkozásában nem volt szükséges a rendelkező részben rendelkeznie. Vitatta, hogy a rendelkező részben a bíróságnak külön el kellett volna utasítania azt. Egyebekben ha az alperes hiányolta az ítélet rendelkező részéből a perköltségről való döntést, akkor az ítélet kiegészítését kellett volna kérni.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

- [17] Az alperes fellebbezése részben alapos.
- [18] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét - a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel - az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.
- [19] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének korlátait a fél által megjelölt jogszabálysértések szabják meg (BDT2019. 4084.). Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezésben előadott jogszabálysértés alapján vizsgálta az elsőfokú bíróság határozatát.
- [20] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem helytállóan állapította meg, amikor úgy ítélte meg, hogy megbízási szerződés hiányában nem illeti meg alperest perköltség, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján megváltoztatta.
- [21] A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése kapcsán az alábbiakra mutat rá.
- [22] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint az alperes a megbízási szerződésre hivatkozással számította fel a perköltség igényét, ám a Pp. 81. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére okirattal nem igazolta a megbízási szerződés létét és annak tartalmát, így tehát a felszámított perköltség összegét. Mivel az alperes nem tudta igazolni a felszámított perköltség felmerültét, illetve a hivatkozott megbízási szerződés létét és tartalmát, ezért a bíróság a felszámított perköltség igényt bizonyítottság hiányában elutasította.
- [23] Az alperes 2019. július 8-én érkeztetett érdemi ellenkérelmében még úgy nyilatkozott, hogy „...perköltségként a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján meghatározott munkadíj megállapítását kérjük, azzal, hogy jogi képviselőnk ÁFA fizetésre köteles.”. A 2020. szeptember 30-án benyújtott költségjegyzéken viszont 400.000,- Ft + Áfa összeget jelölt meg, a felmerülés egyéb körülményei rovatban pedig megbízási szerződés megnevezés szerepelt. Alperes a 2020. november 12. napi tárgyalási jegyzőkönyv szerint úgy nyilatkozott, hogy a perköltséget megbízási szerződés szerint kéri, ám megbízási szerződést nem csatolt.
- [24] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy amennyiben a fél megbízási szerződés alapján kíván perköltséget érvényesíteni, akkor a perköltség felszámításához csatolnia kellett volna a kérdéses dokumentumot.
- [25] A Pp. 81.§ (1)-(2) bekezdései szerint a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti. A felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg - szükség szerint - okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható.
- [26] A másodfokú bíróság nem osztotta az alperes azon álláspontját, hogy mivel a jogszabály szövegezésében a szükség szerint kitétel szerepel, így nincs előírva automatikus igazolási kötelezettség, azt csak akkor kellett volna csatolnia, ha vagy a bíróság vagy a másik fél a perköltség összegére vonatkozóan észrevételt tesz vagy bizonyítékot igényelt volna.

A másodfokú bíróság utalni kíván a Polgári eljárásjogi kommentárra, amely szerint „*A felszámításban foglaltakat okirattal igazolni is kell, de csak szükség szerint, ami azt jelenti, hogy külön igazolásra csak akkor van szükség, ha az előadottakat egyébként a per adatai nem támasztják alá. ... A felszámítás külön igazolása kizárólag okirattal történhet, a perhatékonyság érdekében a Pp. nem teszi lehetővé, hogy kizárólag a perköltség vonatkozásában más módon történjen a bizonyítás.*”. Kommentár a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. §-ához.
Szerkesztette: Wopera Zsuzsa

- [27] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd által képviselt fél ügyvédi költségként
- a) a fél és az ügyvéd között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj, valamint
 - b) a fél által ügyvédje részére költségterítésként megfizetett indokolt készkiadások
- együttes összegét számíthatja fel.
- Mivel a fél a megbízási szerződésben kikötött munkadíjat számíthatja fel, a megbízási szerződésben foglaltakat viszont a szerződés hiányában önmagában a per adatai nem támasztják alá, így amennyiben a jogi képviselő megbízási szerződés szerint kívánja az ügyvédi költséget érvényesíteni, akkor okirattal kell igazolni a megbízási szerződés létét és tartalmát.
- [28] A másodfokú bíróság nem osztott alperes azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróságnak fel kellett volna hívnia a megbízási szerződés csatolására, amennyiben azt szükségesnek tartotta.
- A másodfokú bíróság utalni kíván a BDT2019.4095 számú döntésre, amely kimondta, hogy ha a jogi képviselővel eljáró fél csupán egyik beadványában nyilatkozik arról, hogy milyen típusú és összegű eljárási költséget kíván érvényesíteni, a bíróságnak nem kell hiánypótlást elrendelnie avégett, hogy az igényét költségjegyzék útján terjessze elő.
- [29] A másodfokú bíróság álláspontja szerint mindezek mellett nem lehet eltekinteni attól, hogy alperes a másfél évig tartó elsőfokú eljárás során érdemi jogi tevékenységet fejtett ki, több tárgyaláson részt vett, beadványokat nyújtott be, egyeztetett ügyfelével stb. Mivel az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felmondás jogszerű volt és ezért elutasította felperes keresetét, ezért a felperes pervesztes lett. A Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a pervesztes fél téríti meg.
- [30] A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a fél a 2. § (1) bekezdés a) pontjától eltérően a munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével is felszámíthatja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint polgári és közigazgatási perben, valamint egyéb közigazgatási bírósági eljárásban a munkadíj összege
- a) 10 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5%-a, de legalább 10 000 Ft,
 - b) 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft,
 - c) 100 millió Ft-ot meghaladó pertárgyérték esetén a b) pontban meghatározott munkadíj és a 100 millió Ft feletti összeg 1%-a, de legalább 1 millió Ft.
- [31] A Pp. 82. § (3) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapulvételével határozza meg. A felszámítani elmulasztott vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem lehet figyelembe venni.
- A másodfokú bíróság álláspontja szerint alperes a perköltségét felszámította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint mivel az alperes megbízási szerződést nem csatolt, így az általa kért összeget megítélésének nem volt helye, de annak nincs akadálya, hogy a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint számított alacsonyabb összegű munkadíj illesse meg.

A keresettel érvényesített követelés - felperes 2019. május 20. - 2020. szeptember 30. közötti időszakra vonatkoztatott kártérítési igénye - 1.954.197,-Ft volt.

A másodfokú bíróság a rendelkező részben foglalt összeget a pertárgyérték mellett figyelembe véve az egyéb szempontokat is, így a per bonyolultságát, az ügyvéd perben kifejtett tevékenységét, találta megfelelőnek (BH1993.52.)

[32] Mindezek alapján a másodfokú bíróság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Záró rész

[33] Tekintettel arra, hogy a fellebbezés kizárólag az ítélet perköltségre vonatkozó részét érintette, valamint hogy a fellebbezés elbírálására tárgyaláson kívül került sor, és a felek mindössze egy-egy nem túl terjedelmes beadványt adtak be, továbbá alperes nagyobb részben eredménytelenül fellebbezett, így a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött a másodfokú perköltségről.

[34] A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult. A kisebb részben eredményesen fellebbező alperes esetében a fellebbezési illetéket a másodfokú bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[35] A fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálására a Pp. 376.§ (3) bekezdése b) pont alapján került sor.

[36] A fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2021. március 4.

dr. Vajas Sándor s.k.. Kovács

Edit s.k.. Kulisity Mária s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró